

(Formanden.)

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelsen af offentlige standarder og normer for det offentliges serviceydelse.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af våbenloven.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte gebyrer for udstedelse af våbentilladelser. Formålet hermed er at få dækning for det offentliges udgifter ved ekspeditionen af disse tilladelser.

Af administrative grunde vil der foreløbig kun blive krævet afgift af tilladelser til at besidde håndskydevåben. Sådanne tilladelser, der udstedes af politiet, gælder normalt for 5 år, pistol- og revolvertilladelse til medlemmer af skytteforeninger dog kun for 2 år. Gebyret vil blive fastsat til 100 kr. for de 5-årige tilladelser og 50 kr. for de 2-årige tilladelser. Forslaget vil herefter medføre en årlig indtægt for staten på ca. 2 mill. kr.

Lovforslaget giver endvidere justitsministeren bemyndigelse til at undtage antikke skydevåben fra lovens anvendelsesområde.

Justitsministeriet har oprindeligt fortolket våbenloven således, at skydevåben, hvortil der ikke kan anvendes gængs ammunition, samt forladegeværer falder uden for lovens kontrolordning. Sådanne våben, der typisk vil have karakter af museumsgenstande eller samleobjekter, er normalt uanvendelig til skydning.

Denne fortolkning lader sig imidlertid ikke opretholde, da der nu i udlandet massefremstilles funktionsdygtige kopier af gamle skydevåben, der i visse tilfælde sælges med støbeform til fremstilling af projektiler. Det er justitsministeriets opfattelse, at disse kopier, der har været anvendt til skydning her i landet, og som på grund af deres antal og forholdsvis lave pris frembyder langt større fare end de originale historiske skydevåben, falder ind under våbenloven.

Folketingets ombudsmand har i anledning af en klage over justitsministeriets fortolkning med hensyn til efterligningerne udtalt, at han ikke finder grundlag for at

kritisere fortolkningen, men at han ville finde en præcisering af loven ønskelig.

Af lovtekniske grunde foreslås det, at præciseringen sker ved, at der gives justitsministeren adgang til administrativt at undtage våben over en vis alder fra lovens forbud. Det fremgår modsætningsvis heraf, at besiddelse m. v. af moderne efterligninger vil kræve tilladelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Fiskeriministerens (Chr. Thomsen): Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ophævelse af lov om mindstepriser for fisk samt forslag til lov om ophævelse af lov om udførsel af fisk og fiskevarer. Lovforslagene har været fremsat i det foregående folketingsår, men færdigbehandlingen af lovforslag i forbindelse med Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber blev stillet i bero på udfaldet af folkeafstemningen den 2. oktober 1972.

De foreliggende 2 forslag afviger kun fra de i folketingsåret 1971-72 fremsatte ved, at begge love nu foreslås ophævet en måned efter — og ikke med virkning fra — dansk indtræden i EF, og jeg skal derfor i øvrigt henviser til den redegørelse, som jeg skriftligt afgav over for det høje ting den 20. januar 1972.

Idet jeg endvidere henviser til bemærkningerne til de 2 lovforslag, skal jeg herefter anbefale disse til velvillig behandling i det høje ting.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m. m.

Forslaget er en genfremsættelse af et den 26. januar 1972 fremsat enslydende forslag, som imidlertid ikke blev vedtaget inden folketingsårets udløb.

Jeg skal imidlertid i korthed gentage mine bemærkninger i forbindelse med forslagets første fremsættelse.

I årene efter 1. verdenskrig blev af nogle kreditforeninger udstedt et antal dobbeltmøntede obligationer, dvs. obligationer, der ikke alene er betalbare i danske kroner,

[Boligministeren.]

men tillige i fremmed valuta, når de befinder sig i udlandet.

Udstedelse af dobbeltmøntede obligationer har været forbudt siden 1933, og for at imødegå, at kreditforeningerne som følge af svingende valutakurser skulle lide tab på de allerede udstedte obligationer, blev der ved loven af 1934 indført forbud mod udførsel af disse obligationer.

Lovens § 1 — hvori selve forbudet indeholdes — er nu stort set uden praktisk betydning. Den vil være i strid med fællesmarkedets kapitaldirektiver, og da bestemmelserne i lovens øvrige paragraffer tillige er uden betydning, foreslås loven ophævet i sin helhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simonson):

Jeg skal herved tillade mig at genfremsætte forslag til folketingsbeslutning om fastsættelsen af offentlige standarder og normer for det offentliges serviceydelse, som bortset fra et enkelt punkt svarer til det forslag, vi fremsatte sidste år, men som regeringen endnu ikke har reageret på i form af de nødvendige ændringer i de administrative forskrifter m. v.

Til trods for at der ifølge finansministeriets redegørelse af 27. august 1971 allerede var udvalgsarbejde i gang på dette område, har jeg senere måttet konstatere, at dette arbejde gik i stå ved regeringsskiftet i oktober 1971. Først i marts 1972 nedsatte socialministeriet et udvalg vedr. børneinstitutioner og et udvalg vedr. plejehjem, som stærkt presset afgav betænkning i begyndelsen af august i år. Nu ca. 2 måneder senere er der imidlertid stadig ikke sket noget.

Dette er så meget mere forbavsende, som regeringen jo har erkendt, der er et vældigt behov for besparelser på de offentlige udgifter. Bare forholdsvis små procentvise bespa-

relser på det nævnte område vil løbe op i meget betydelige beløb. Og der er vel at mærke tale om besparelser, der ikke vil indebære en lavere social standard, men kun en mere hensigtsmæssig løsning af opgaverne. Og på længere sigt vil sådanne ændringer muliggøre, at vi kan imødekomme en større del af behovet for institutionspladser.

Jeg skal så indtrængende, det er mig muligt, henstille til folketinget at tage forslaget op til velvillig — og meget hurtig — behandling og vedtagelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 112, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 9).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Når folketingsudvalget har kunnet afslutte udvalgsarbejdet så hurtigt, som tilfældet er, skyldes det, at vi i den ekstraordinære samling, vi havde her i folketinget i september måned, fik lovforslag fra finansministeren om fastsættelse af udskrivningsprocenten til 91, det samme, som den forrige regering fastsatte den til i 1971. Vi drøftede under udvalgsbehandlingen i september meget indgående problemet, herunder også vort lands økonomiske stilling og i det hele taget de sparebestræbelser, som regeringen er meget interesseret i at få gennemført. Derfor var der ikke grund til et omfattende udvalgsarbejde mere, og nu foreligger der så en betænkning fra udvalget.

Finansministeren foreslår en udskrivningsprocent for statsskatternes vedkom-